

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2018 m. balandžio 9 d. Massimo Campailla pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. sausio 23 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimtos nutarties byloje T-759/16, *Campailla / Europos Sąjunga*

(Byla C-256/18)

(2018/C 381/02)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantas: Massimo Campailla, atstovaujamas advokato F. Rollinger

Kita proceso šalis: Europos Sąjunga, atstovaujama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo

2018 m. rugpjūčio 7 d. nutartimi Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą kaip iš dalies akivaizdžiai nepagrįstą ir iš dalies akivaizdžiai netinkamą.

2018 m. liepos 11 d. Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje XZ / *Ibercaja Banco, S.A.*

(Byla C-452/18)

(2018/C 381/03)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: XZ

Atsakovė: *Ibercaja Banco, S.A.***Prejudiciniai klausimai**

1. Ar principas, pagal kurį negaliojančios sąlygos nėra privalomos (1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB ⁽¹⁾ 6 straipsnis), taip pat turi būti taikomas sutartims ir sandoriams, sudarytiems vėliau už šias sąlygas, kaip yra kalbant apie novacijos sutartį?

Jeigu taip, turint galvoje, jog niekinis tokios sąlygos pobūdis reiškia, kad ji laikoma niekada neegzistavusia sutartimi reglamentuojamuose teisiniuose ir ekonominiuose santykiuose, ar galima daryti išvadą, kad paskesni sandoriai ir jų sukeltos pasekmės šiai sąlygai, t. y. novacijos sutartis, taip pat teisiškai išnyksta ir turi būti laikomi neegzistuojančiais ir nesukeliančiais jokių pasekmių?

2. Ar dokumentai, kuriais iš dalies keičiamos arba papildomos sąlygos, dėl kurių nebuvo derėtasi ir kurios gali būti pripažintos nesąžiningomis ir neskaidriomis, gali būti laikomi sutarčių bendrųjų sąlygų dalimi pagal 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio nuostatas ir ar jiems taikomi tie patys negaliojimo pagrindai, kaip ir pradiniais dokumentams, kurie keičiami ar papildomi?
3. Ar novacijos sutartyje numatytas atsisakymas imtis teisinių veiksmų taip pat turi būti laikomas negaliojančiu todėl, kad klientų pasirašytose sutartyse nebuvo pateikta informacija apie negaliojančią sąlygą ir nenurodyta pinigų suma ar finansinė vertė, kurią jie turi teisę gauti kaip kompensaciją už palūkanas, sumokėtas dėl to, kad iš pradžių buvo nustatytos „apatinės ribos sąlygos“?

Taip nurodoma, kad klientas patvirtina reikalavimo atsisakymą, nors bankas jo neinformuoja, ko būtent jis atsisako ir kiek pinigų atsisako.

4. Ar analizuojant paskolos novacijos sutartį pagal ESTT jurisprudenciją ir Direktyvos [93/13] 3 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 2 dalį, į ją įtrauktai naujai apatinės ribos sąlygai ir vėl trūksta skaidrumo, nes bankas vėl pažeidžia skaidrumo kriterijus, nustatytus 2013 m. gegužės 9 d. *Tribunal Supremo* sprendime, neinformuodamas kliento apie dėl šios sąlygos patiriamas tikrąsias finansines išlaidas, susijusias su hipoteka, kad klientas galėtų žinoti, kokias palūkanas (ir dėl to susidariusią sumą) jis turės mokėti, jeigu būtų taikoma nauja apatinės ribos sąlyga, ir kokias palūkanas (ir dėl to susidariusią sumą) jis turės mokėti, jeigu nebūtų taikoma jokia apatinės ribos sąlyga, ir jei būtų taikoma suteikiant hipoteka užtikrintą paskolą sutarta palūkanų norma, nenustatant jų apatinės ribos?

Kitaip tariant, ar primesdama dokumentą, pavadintą „apatinės ribos sąlygų“ novacija, finansų įstaiga privalėjo laikytis Direktyvos [93/13] 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnio 2 dalyje nustatytų skaidrumo užtikrinimo reikalavimų ir informuoti vartotoją apie sumas, kurias jis praranda dėl „apatinės ribos sąlygų“ taikymo, ir apie palūkanas, taikomas nesant šių sąlygų, ir ar šie dokumentai taip pat negalioja dėl to, kad ji to nepadarė?

5. Ar nuostatos dėl ieškinių, įtrauktos į bendrąsias paskolos novacijos sutarties sąlygas, gali būti laikomos nesąžiningomis dėl jų turinio pagal direktyvos 3 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į šios direktyvos priedą dėl nesąžiningų sąlygų ir konkrečiai – į šio priedo q punktą (*nesąžiningomis laikomos sąlygos, kurių tikslas yra panaikinti vartotojo teisę pareikšti ieškinį arba imtis kitos teisių gynimo priemonės ar trukdyti naudotis šia teise*), nes jomis apribojama vartotojų teisė įgyvendinti teises, kurias jie gali įgyti arba kurios gali paaiškėti po sutarties pasirašymo, kaip buvo kalbant apie galimybę susigrąžinti visas sumokėtas palūkanas (2016 m. gruodžio 21 d. ESTT sprendimas ⁽²⁾)?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

⁽²⁾ 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimas *Gutiérrez Naranjo ir kt.* (C-154/15, C-307/15 ir C-308/15, EU:C:2016:980).

2018 m. liepos 11 d. Juzgado de Primera Instancia Vigo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Bondora AS / Carlos V. C.*

(Byla C-453/18)

(2018/C 381/04)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia Vigo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Bondora AS*

Atsakovas: *Carlos V. C.*